

לַחֵשׁ

אהרון שלום חבר

לַפְעָמִים לֹא רוֹצֵה לְהִתְפַּלֵּל יְחִידִי.
 לְעַמֵּד לְבִדִי מוֹל שָׁמַיִם רִיקִים.
 רוֹצֵה שְׁמִי שֶׁהוּ יָבוֹא, אֵתִי.
 נִדְבָר בְּשָׁנֵי קוֹלוֹת.
 אֶחָד לְשָׁנֵי נַעֲזֹר לְהִסְבִּיר
 מָה בְּעֵצָם רוֹצִים.
 לְמָה בָּאנוּ בְּכָלֵל
 לְעַמֵּד בְּתַפְּלָה.
 בְּשָׂהֲמַלִּים יִגְמְרוּ
 וְהֵלֵב יִסְתַּם
 מִיִּשְׁהוּ אַחַר יְמֵי שִׁיד בְּמִקוֹמִי
 עַד שְׁרוּחֵי תְּשׁוּבָה.
 בְּשִׂמְחַ שְׁבוּתֵי יְשׁוּטוֹ
 מְלָה מִמֶּשׁ אֶרְכָּה
 בְּשִׂמְחַ שְׁבוּתֵי
 כְּמַעֲט כְּמוֹ וְלִכְשֶׁבַּהֲתַגְלִי וְיִוְתִיָּהוּ...
 אֲנִי רוֹצֵה שְׁמִי שֶׁהוּ
 יְדוּג אוֹתִי חֲזָרָה.
 אֵלָיִךְ.
 אֲבָל אִישׁ לֹא יָכֹל לְנַצַּח אוֹתִי
 מִלְּבִדִי
 לְבִדִי.
 אִישׁ לֹא יָכֹל לְפַלְלֵנִי.